

OMOCZONY (6) *part praet pass pf*

Pierwsze i drugie o jasne, trzecie pochylone.

sg m N omoczony (3). ◇ A omoczony (1). ◇ I omoczonym (1). ◇ pl A subst omoczón(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w. s.v. omoczyć.

1. *Zwilżony, zmoczony; intinctus Vulg (3) : On iest ktoremu ia omoczony chleb (marg) omoczywży fztuczkę chlebá. (-) podam. WujNT Ioann 13/26.*

omoczony w czym (2): Iż iefli ty mnie moy miły Pánie nie pokropisz onym Izopem we krwi swoiey omoczonym/ nie będę nigdy oczyfcion. RejAp 8v; Záh Surrentem w rzéce (Sillárim iá zowią) nietylko drewno/ ále z ziół łodygá álbo lift omoczony/ kámięniém fye sftawa. Oczko 8.

2. *Zanurzony w płynnej farbie, zafarbowany; tinctus Calep (2) : Tingo – Farbuię, mączam. Tinctus, Immersus vel infectus — Omoczoni. Calep 1070a.*

omoczony czym (1): Dibapha – Purpurą fzarłat dwa razy omoczony. Calep 319a.

3. *Pokryty substancją sypką przez zanurzenie w niej [w co] (1) : Też nieżyt ktori w nos płynie/ tak iż prawie zależę nos/ tedy na tho orzechy lafkowe przypiekane/ á potym w tharty pierz iádrka omoczone á na nocz pożywane/ niepodobnie on [lege: od] nich richło zdrowie przychodzi FalZioł V 77v.*

Synonimy: 2. zafarbowany, ufarbowany; 3. obłożony, obtoczony, posypyany.

Cf OMOCZYĆ